

## ΚΕΙΜΕΝΑ ΓΡΑΜΜΙΚΗΣ Α' ΚΑΙ Β' ΓΡΑΦΗΣ ΤΗΣ ΜΙΝΩΙΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Σύντεκνοι Μινωίτες από αυτό εδώ το βήμα σας χαιρετώ. Ο γιός του Σαρπηδόνα, ένας ξενιτεμένος αδελφός από παλιά στην Μικρασία, είναι πάλι μαζί σας. Καλώς σας βρήκα.

Μαζί θα ταξιδέψουμε στο παρελθόν και τον μύθο μέσα από τις παλαιές γραφές ιστορία σήμερα θα καταστήσουμε. Επί χρόνια μελετώ την ιστορία της Μικρασίας. Από αυτήν την έρευνα μία διαπίστωση. Ξεκινάς από την Κρήτη και καταλήγεις στην Μικρασία, ξεκινάς από την Μικρασία και επιστρέφεις στην Κρήτη. Και οι Προγονικές γραφές, διάσπαρτες σε όλα αυτά τα μέρη αυτό καταδεικνύουν.

Για πολλά χρόνια τις γραφές αυτές μελέτησα μέσα από τις εργασίες προτέρων ερευνητών. Τις φωνητικές αξίες των παλαιών κειμένων, όπως αυτοί τις μορφοποίησαν, παρέθετα σε σειρά και επιχειρούσα να βγάλω νόημα. Πάντοτε όμως, κατά την ανάγνωση έμενε κάποιο κενό. Κάποια στιγμή αντιλήφθηκα, ότι η ντοπιολαλιά μου, ο λόγος του Σαρπηδόνα που κατ' εμέ σήμερα λέγεται Ποντιακή διάλεκτος, είναι το κλειδί για να ξεκλειδώσεις αυτά τα προγονικά κείμενα. Για την συνέχιση της μελέτης μου έχω πλέον και ένα καινούργιο εργαλείο. Μία σκέψη όμως με προβλημάτιζε, πως είναι δυνατόν ένα Μεταβυζαντινό Φώνημα κατά κάποιους να είναι το κλειδί για αυτά τα κείμενα.

Επάνω σε αυτό το ζήτημα δεν επιχειρηματολογώ καν, την απάντηση σε αυτήν την θέση την δίνουν τα ίδια τα κείμενα, για εμένα πλέον είναι και αυτό μία θεωρία που εξέπεσε και την κατέρριψαν αυτά τα παλαιά ευρήματα. Με κλειδί λοιπόν αυτήν τη λαλιά να επικουρεί και να συμπληρώνει την κλασσική γραμματεία, ξεκλειδώνονται όλες οι παλιές γραφές μαζί με το μεγαλείο της εποχής εκείνης και από μύθο το καθιστούν πλέον ιστορική αλήθεια.

Ο τρόπος προσέγγισης των κειμένων απλός. Δεν έχω κάνει καμία επανάσταση. Δεν αμφισβητώ κανέναν και ούτε απορρίπτω τα συμπεράσματά κάποιου. Στο κάθε κείμενο που αγγίζω συνεχίζω από εκεί που σταμάτησε ο προηγούμενος, το συμπληρώνω, το ολοκληρώνω, το προσεγγίζω με την καινούργια παραδοχή μου και μετά το ερμηνεύω στα Νεοελληνικά. Η φωνητική εκφορά του λόγου που προκύπτει κάθε φορά από την απόδοση της αποκρυπτογράφησης με βάση τους Βέντρις και Σάντγουικ, μου είναι απόλυτα κατανοητή και μορφοποιεί λέξεις και προτάσεις χωρίς κενά. Κάποια σύμβολα που ακόμα δεν τους έχει αποδοθεί ήχος, τα αποδίδω φωνητικά με βάση το συντακτικό και την γραμματική του Ποντιακού λόγου.

Κατά την δική μου άποψη πέντε είναι οι όψεις που μπορείς ένα ιδεόγραμμα να το προσεγγίσεις φωνητικά: **πρώτον**, αυτή η ίδια η εικόνα του, **δεύτερον**, η δράση του εικονιζόμενου εικονιδίου, **τρίτον**, το αποτέλεσμα της δράσης του, **τέταρτον**, η υλική του δομή πχ. (ζώο, πουλί,

δέντρο) και **πέμπτο**, τα προϊόντα τα υπό αυτού παραγόμενα.

Αρχίζοντας λοιπόν αυτό το ταξίδι σας παραθέτω το πρώτο κείμενο το οποίο ήταν και η αφορμή να αντιληφθώ όλα αυτά που ισχυρίζομαι, δηλαδή ότι η ντοπιολαλιά μου, είναι η πιστή θυγατέρα του λόγου που ο Σαρπηδόνας έφερε από την Κρήτη στην Μικρασία. Οι επικλήσεις των Κεφτίου ή Κεφθορείμ. Κατά κάποιους στον τάφο του Τουταγχαμών βρέθηκαν. Ο Βασιλικός αυτός τάφος της Αιγύπτου, τις αρχαίες αυτές επικλήσεις ίασης διέσωσε. Παραθέτω την μία από αυτές:

**SA- AN- TA- KA- PA-PIWAYA- A -YAMAI-U- AI- UN- TARAKU-KARA.**

**Η ερμηνεία της:** δικά σου τα άνω και τα κάτω επίσης, εμβολίασε μου χωρίς φάρμακο για πάντα λοιπόν τούρου κεφαλή. Πιο απλό γραμμικής γραφής κείμενο που ο Ποντιακός λόγος να φαίνεται τόσο καθαρά νομίζω δεν υπάρχει. Στην λέξη **υαμάι** θα σταθώ και στον καταληκτικό της τρόπο. Αυτόν ως γραμματική νοοτροπία τον συναντάμε αργότερα στα Δωρικά κείμενα. Στην γενέτειρα μου, την Κοιλιάδα Κοζάνης ο αρχαιολόγος Χ. Μακαρώνας βρήκε ενεπίγραφη πλάκα με το εξής κείμενο: "Βασιλεύς φίλιππος **Αρχίππει** χαίρειν..... Περδίκου του εγ Γρήιαι χώραν υψιλήν..... τας θυσίας εν **τωι απελλαίωι** μηνί και την επιστολήν δε αναγράψας .....", από το κείμενο αυτό φαίνεται ότι οι Μακεδόνες συνεχίζουν στον λόγο τους αυτήν την

καταληκτική νοοτροπία, σήμερα μόνον ο Ποντιακός λόγος την διατηρεί, πχ. πολλάι σιμάι, παλαλάι.

Η δεύτερη επιγραφή που σας παραθέτω, είναι το κείμενο του Αστούρ.

Ανάγνωση: EW- KANU- DIGA- MIDJA-  
NANUPIRAI- KUTIRA- MAIRAYI- KUNUSHA-  
AMNISHARI- KATA

**Απόδοση του κειμένου:** Ευ κάνω, δίγα μυντσία, νανοπειριαγμένον, κουτηρά, μαειρεύ, γουνου®ιεύ, αμνη®ειαρεί κατά (καιρούς).

**Νεοελληνική ερμηνεία:** Ευ(καλό-αγαθοεργία) κάνω, το δίνω μωζήθρες, από μικρό είναι πειραγμένο διανοητικά, μωρολογεί, μαγειρεύει, συζητά, δεν ενθυμάται κατά καιρούς.

Το τρίτο κείμενο είναι από μία πινακίδα που βρέθηκε στην Πύλο.

Ανάγνωση κειμένου: IJEREJA-EKEGE-EU-KETOGGE-  
ETO-NIJO-EKKEE-TEO-KOTONO-OKODE-  
KOTANAO-KEKEME-NAO-ONATA-EKKEE

**Απόδοση κειμένου:** Η ιέρια έκαιεν έως κοιτόγην. Έτον νηγάτρεος, έκαιεν στον θεόν τον κότον. Οκόντι κοτάνα κυκοίμ ναού ονάτα έκαιεν.

**Νεοελληνική ερμηνεία:** Η ιέρια έκαιγε τον βωμό έως την ώρα του ύπνου. Ήταν νεοφτιαγμένος έκαιγε (θυσίαζε) στον θεό τον αγαθό. Πάντοτε η Παρθένος (η

ιέρεια) την χάλκινη υδρία του ναού ως υπηρέτρια αυτού έβραζε επί της εστίας του βωμού για ζέον ύδωρ.

Από το Μινωικό ιερό του Γιούχτα τα επόμενα δύο παράλληλα κείμενα. Τις φωνητικές αξίες των κειμένων ο κ. Γκάρεθ Όουενς απέδωσε, εγώ συμπλήρωσα μόνο αυτές που είναι μέσα στις παρενθέσεις. Τοποθετούνται χρονολογικά, γύρω στον δέκατο έβδομο αιώνα πΧ. και συμπίπτουν χρονολογικά με τον δίσκο της Φαιστού και τον πέλεκυ του Αρκαλοχωρίου

**Ανάγνωση κειμένου:** α) I(LLI) WAJE AU NITINO AU NOPA AU DITI (HAR) AU NITINO WA PINA DWA TIRJUTE.

β) I(LLI) WAJA SIRUTE JADI KITU IPI NAMA.

**Απόδοση κειμένου:** α) Ύλλει βαγεί αούτε νιτινόν, αούτα νεωπά, αούτα διττήν. Χαρ αούτε νιτινόν (βα)πα ποίνα φα τυρουουτεί.

β) Ύλλει βαγιά σύρουτε γιάντι κοίτου υπίει ναμά.

**Νεοελληνική ερμηνεία α)** Λέγει και ψέλνει ύμνους αυτή (η ιέρεια) κατά την διάρκεια των αίνων καίει θυμίαμα (θυμιατίζει) αυτά (τα προς το θυσιαστήριο σφάγια) είναι νωπά (νέωπα), αυτά σε δύο μέρη επί του βωμού τίθενται. Τώρα λοιπόν αυτή κατά το αινιτινόν τυπικόν καίει θυμίαμα και εγώ έκανα φάος(φως) κατά την τέλεση του τυπικού της τελετουργίας.

**β)** Λέγει και ψέλνει ύμνους έως ότου τα σφάγια να τραβήξουν τα υγρά τους(να ψηθούν) γιατί κείτονται

αφημένα χαμηλά(κατάχαμα επί του βωμού) ρέοντα (αίματα).

Νότια του σημερινού Τελ-αβίβ. Στις εκεί ανασκαφές βρέθηκαν ενεπίγραφα κεραμικά χρώματος κόκκινου και χρονολογούνται γύρω στον 15ο αιώνα πΧ. ίσως από κάποια αιτία η πόλη τότε να καταστράφηκε. Τα αποκαλούμενα Ασκαλωναία κεράμια. Με την ανάγνωση τους ασχολήθηκε ο ερευνητής Μηνάς Τσικριντσή. Αυτήν όπως εγώ την κατανόησα σας παραθέτω. Κατά την άποψη μου αποδίδουν καθαρά ένα δόγμα, μία αντίληψη για το πώς ένας εξουσιαστής να λειτουργεί.

**Ανάγνωση:** SARO-WE-PATI- PATI-TASE-ITATI-PATI-PA-WERO-SA

**Απόδοση κειμένου:** Σαρ βε πατεί. Πάτει και τάσσε.

Ηττάτοι (ηττημένους) πάτει πα βέρως σα.

**Νεοελληνική απόδοση:** Το πέπλο της εξουσίας βρε πατεί. Πάτα δίνοντας διαταγές. Και τους ηττημένους πάτα να υποτάξεις καθαρότερα στα δικά σου θελήματα (επιλογές).

Το έβδομο κείμενο από την Κνωσό.

**Ανάγνωση:** PASI-TEOI-MERI-DAPURITOJO-ROTINIJA-MERI

**Απόδοση κειμένου:** Πα®ή οι Θεοί μέρια να ταπουρίουν οι ποτνιαδες μεριμνούν.

**Νεοελληνική ερμηνεία.** Σιγά μη οι θεοί τόπους να χτυπιούνται από απελπισία και απόγνωση οι αγριότητες ενεργήσαντες νοιάζονται.

Το επόμενο είναι ένα κείμενο Πρωτοελληνικό γραμμένο σε γραφή βουστροφηδόν στο οποίο γίνεται ορατή η εξέλιξη της γραφής. Είναι εύρημα της Πραισού στην Κρήτη και καταδεικνύει το πόσο δύσκολο είναι να γράφεις στην πέτρα, αυτό όμως είναι και ευτύχημα γιατί ο χρόνος δεν μπόρεσε να καταστρέψει το γραπτό.



Ακριβές αντίγραφο της επιγραφής από την σελίδα 64 του βιβλίου του Ιάκωβου Θωμόπουλου Πελασγικά.

**Ανάγνωση κειμένου:** (ΗΛΟ)Ν ΚΑΛΜ ΤΣΤ ΚΕΟΜ Ι  
ΒΑΡΞΕΙΑ (Β)ΙΟ ΑΡΚ ΑΛΜΕΤΙ ΜΕΛ ΣΑΡΚΑ ΚΟΚΛΕ  
ΜΙΛΕΛ ΑΜΕΛΑΝ ΑΝΤΣΙΑΤ

**Απόδοση κειμένου:** (ΗΛΟ)Ν ΚΑΛΜΑΝΙΟΥΤΟΝ  
ΤΣΙΤΑΝ ΚΑΙΟΜΕΝΗ ΙΣΤΑΤΟ ΒΑΡΞΕΙΑ ΒΙΟΝ  
ΑΡΚΕΤΟΝ ΑΛΜΕΤΕΙ ΜΕΛ ΣΑΡΚΑ ΚΟΧΛΕ  
ΜΙΛΕΑΓΜΕΝΟΝ ΑΜΕΛΑΝΟΝ ΑΝΤΣΕΙΑΤ

**Νεοελληνική ερμηνεία:** Στον ήλιο κουραζόταν λιγάκι ηλιοκαιόμενη στεκάμενη η παρθένος. Βιός αρκετό κερδίζει. Μέλι, σάρκα κοχλίων διαλεγμένη αμέλανη που μόλις υπάρχει και την μάζεψε (φρεσκομαζεμένη).

Τα γραπτά μένουν είπε ο Λατίνος. Στο Αρκαλοχώρι σε έναν πέλεκυ επάνω χαραγμένο το δόγμα του Ιμπερίου των Ετεοκρητών Μινωιτών. Ο ισχυρός προϊδεάζει τι θα συμβεί σε αυτόν που στην θέλησή του θα αντισταθεί. Ο ισχυρός Μινωίτης διά του πελέκεως, κάρει, νταϊκόν, νάει, ματέει, καταφέροντας ντόμαν(Ντόγμαν-χτύπημα), εις την νάκην του αντιμαχομένου ρα(κυρίου). Η ερμηνεία του, διά του πελέκεως, αποκόπτει την κεφαλήν και ατιμώνοντας την εικόνα του ηττημένου στήνει αυτήν επί της κορυφής πασσάλου αφού πρώτα την κυλά στο έδαφος στην προσπάθειά του να ενεργήσει χτύπημα για να αποκόψει τριχωτό τμήμα αυτής ως τρόπαιο από τον επιφανή κύριο που σκότωσε, να το επιδεικνύει. Αποτρόπαιη η συμπεριφορά στον ηττημένο, είναι όμως η εποχή της τιμής του λόγου. Η αθέτησή του και η ανάνδρος συμπεριφορά πάντα έχουνε ένα τίμημα. Στις μέρες μας στην Κρήτη το λένε βεντέτα και στον Πόντο μά® ( μήνη έναντι ανάνδρου συμπεριφοράς ).

Της Μεσσήνης την μονογράμματη προσευχή προς τον αρχαίο Θεό αν προσέξουμε θα κατανοήσουμε πως έγραφε το τότε Ιερατείο

Λ(Α)ΥΛ-- Μ-- Ο-- Χ-- Α-- Γ-- Π-- Κ

Λ(Α)ΥΛ-- Μ-- Ο-- Ν-- Χ-- Λ(Α)Ι-- Ρ



## **Ανάγνωση του αρχαίου κειμένου.**

ΛΑΥΛΛΩΙ ΜΑ ΟΘ ΧΑ Α ΓΕ ΠΑ ΚΥ.

ΛΑΥΛΛΩΙ ΜΑ ΟΘ ΝΑΙ ΧΑ ΛΑΕΙ ΡΑ.

## **Νεοελληνική Απόδοση και ερμηνεία**

Εξαιρέτως (πάνω απ' όλα) λέγω, ναι ότι γνήσιος θαυμαστά γεγονός (έχει υπάρξει) παντίω τρόπω ο Κύριος.

Εξαιρέτως (πάνω απ' όλα) λέγω, ναι ότι αληθώς γνήσιος θαυμαστός είσαι βεβαίως (Κύριε).

Ο δίσκος της Φαιστού διδάσκει επιβίωση διά της εργασίας. Ο πέλεκυς το Ιμπέριουμ, ασφάλεια υπό το πέπλο του ισχυρού. Τα γραμμικής Α' και Β' γραφής κείμενα αρχές και κανόνες διά της παιδείας. Οι προσευχές, τον τρόπο του θρησκευέσθαι. Η παιδεία σε επίπεδο υψηλής επιστημοσύνης στην Μινωική Κρήτη. Ένας μαθηματικός τύπος φυσικής διεργασίας οπλικού συστήματος κοσμεί το βιβλίο του Χρήστου Λιόλιου, αλφαβητάριο Κρητο-Μινωικής και Μυκηναϊκής γραφής Α' και Β'. Το ρουκείτον, η ισχυρή πυρφόρος βολίδα, κατά το Λατινικό ρουκέτα. Ένα κλάσμα μας δίνει τον λόγο της εξέλιξης της πυρφόρου βολίδας. Αυτό είναι ένα συμβατικό οπλικό σύστημα εξοπλισμού των στρατιωτικών μονάδων και φτάνει μέχρι τους Βυζαντινούς ως "υγρόν πύρ". Αριθμητής: πύρ ρεβέν-πύρ που σιγά σιγά σβήνει, προς, παρονομαστής εκάν ρα εβέλ-μεμονομένην σφοδρότητα εξελισσομένην βέλτιστα. Δεν θα αναλύσω το δεύτερο μέρος που δίνει την

ποσοστιαία σχέση υλικού και ταχύτητας για ευνόητους λόγους, σας γνωρίζω ότι και αυτήν την έχω κατανοήσει.

Γνωρίζω ότι σε μία περίληψη δεν μπορείς να περιλάβεις όλα όσα θέλεις να δείξεις για να μπορέσει ο καθένας να αποκρυσταλλώσει απόλυτο νόημα για τις θέσεις σου. Αυτά που παρέθεσα είναι ένα διαχρονικό δείγμα της εξέλιξης της γραφής.

Τελειώνοντας σε τρεις λέξεις μονάχα θα σταθώ την απορία κάποιων ερευνητών να λύσω. Συνάντησαν την λέξη tukato και αναρωτιούνται για αυτήν. Στην ντοπιολαλιά μου υπάρχει ως ουσιαστικό, το τουκάτ, ως επίρρημα, τουκάτια, και ως επίθετο, τουκάτς-τουκάτενα-τουκάτκον και ερμηνεύεται, με δύναμη ψυχής, με σθένος, σθεναρά, επισταμένα, μα αφού ο Μινωίτης είναι ισχυρός άρα φέρεται τουκάτια, έχει λοιπόν σωματική, ηθική και ψυχική δύναμη.

Στις αναθηματικές πλάκες των ιερών οι ερευνητές συναντούν τις λέξεις asasaram tanaia, στον Ποντιακό λόγο σήμερα ως απόφθεγμα λέμε: αούτος ξοδεύ ασασάραμ κεσέρωμ, αυτός ξοδεύει πλουσιοπάροχα έχοντας ισχυρό ταμείο. Ποντιακά τανέ ο σπόρος, κυρίως των δημητριακών. Το ασασάραμ ταναία ερμηνεύω, οι πιστοί ως προσφορά στο ιερό, πλουσιοπάροχη ποσότητα σπόρου δωρίζουν, ικανή να παρασκευάσει χυλό, αφού τριφτεί στο χειρόμυλο για την τελετουργία σπονδών γάλακτος.

Με βεβαιότητα πλέον που απορρέει μέσα από όλα τα κείμενα που διάβασα και ερμήνευσα καταθέτω ότι, ο Ποντιακός λόγος, είναι η πιστή θυγατέρα του πρώτου Ελληνικού λόγου που είναι ο Μινωικός. Τα γραμμικής Α' και Β' γραφής κείμενα που έχω παραθέσει στα βιβλία

μου αυτό καταδεικνύουν. Στο Δισπηλιό, στην Πύλο, στον Ασκάλωνα των Φιλισταίων, στην Αίγυπτο, στην Λήμνο, στην Κρήτη, στην Μεσσήνη, παντού ένας λόγος, μία γλώσσα κοινή, η Ελληνομινωική, αδόκιμα θα έλεγα. Αυτόν τον πανάρχαιο Ελληνικό λόγο μόνον ο Πόντος του Σαρπηδόνα τον κράτησε σχεδόν ακέραιο και ατόφιο ως προς την σύνταξη και τα γραμματικά φαινόμενα, για τον λόγο αυτό είναι και το κλειδί που ξεκλειδώνει όλα τα γραμμικά κείμενα όπου και αν αυτά βρέθηκαν.

Τα κείμενα που μέχρι τώρα αυτός ο λόγος άγγιξε, μέσα από τις ερμηνείες που απέδωσα, φωτίζουν τον παλαιό χρόνο και καθιστούν αυτόν πλέον ιστορική αλήθεια μέσα από τις αναφορές τους. Από την μελέτη τους, πως θρησκευούνται και τελετουργούν οι πρόγονοί μου γνώρισα, πως κατασκευάζουν έμαθα, πως καλλιεργούν διδάχθηκα, το αξιακό τους πεδίο κατανόησα, τους κανόνες τους θαύμασα. Αυτή είναι η αξία του γραπτού λόγου, χωρίς αυτόν μόνο με εικασίες θα αγγίζαμε το παρελθόν. Τελειώνοντας σας παραθέτω και την ανάγνωση και ερμηνεία από την σφενδόνη του δαχτυλιδιού του Μαυροσπήλιου Κνωσού.

